

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypræus, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1634

Capvt XXI. Olavs

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

C A P V T X X I.

OLAVS Rex Daniæ 91. Anno Christi 1376. & Norvvegiæ post mortem Patris Harquini Anno Christi 1381. Natus 1365. obiit 1387. Soræ sepultus, primùm Norvvegiæ Regnum iure hereditario ex morte Patris obtinuit.

OCCASIONE ac recordatione Regis huius Daniæ & Norvvegiæ Olai, intermittere non possum, quin hic simul alterius quoque Olai mentionem faciam Sanctissimi ac Beatissimi Regis Norvvegiæ, quamuis longo ante tempore vixerit, (ætate nimirum Kanuti anno 1028.) cuius memoria ac Festiuitas ab omnibus Septentrionalibus Oceani populis, etiam in mea Patria, Ducatu ac Vrbe Slesuicensi, olim summa solennitate celebrata ac honorata fuit. De eo autem vetustissimus Scriptor *Adamus libr. 2. cap. 40. histor. Eccles.* sic commemorat. *Inter Cnut & Olaph Regem Northmannorum continuum fuit bellum, non cessauit omnibus diebus vitæ eorum: Danis pro imperio certantibus: Northmannis vero repugnantibus pro libertate. In quare, iustior mihi visa est causa Olaph, cui bellum necessarium magis fuit, quam voluntarium. Si quando autem tempus à bellorum motibus quietum erat, idem Olaph iudicio & iustitia Regnum gubernabat. Dicunt enim inter cetera virtutum opera, magnum zelum Dei eum habuisse, vt maleficos de terra disperderet, quorum numero cum tota barbaries exundet, præcipuè vero Norvvegiæ regio talibus monstris plena est. Nam diuini, & augures, & magi, & incantatores, cate-*

Z 2

riqz

riq; satellites Antichristi habitant ibi, quorum praestigis & miraculis infelices animae ludibrio demonibus habentur. Hos omnes, & huiusmodi Beatissimus Rex Olaph persequi decreuit, vt sublatis scandalis, firmiter in Regno suo claresceret Christiana Religio. Habuitq; secum Episcopos multos & Presbyteros ab Anglia, quorum monitis & doctrina, ipse cor suum Deo preparauit, subiectumq; populum ad regendum commisit, quorum clari doctrina & virtutibus erant Sigfrid Gunichil, Rudolph & Bernhard. Hi etiam iussu Regis, ad Suediam, Gothiam, & ad omnes insulas, quae trans Northmanniam, accesserunt, Euangelizantes Barbaris verbum Dei & Regnum Iesu Christi. Misit & nuntium ad Archiepiscopum nostrum Varrannum cum muneribus, petens, vt eius Episcopos benigne reciperet, suosq; ad eum mitteret, qui rudem populum Northmannorum in Christianitate confortarent.

Subijcit autem his, alterius Olai Regis Suetiae, priori vt nomine, ita quoque virtute, pietate, & moribus per quam similis, res gestas, Adamus sequentibus verbis.

Simili Religionis amore alter Olaph in Suetia dicitur floruisse. Is subditos sibi populos ad Christianam fidem conuertere volens, magno laborauit studio, vt Templum Idolorum, quod in medio Suconiae situm est, Opsala, destrueretur. Cuius intentionem Pagani metuentes, placitum cum Rege suo tale constituisse dicuntur, vt, si ipse vellet esse Christianus, optimam Suetiae Regionem, quam vellet, suo iure teneret, in qua Ecclesiam & Christianitatem constituens, nemini de populo vim recedendi à cultura Deorum inferret, nisi qui sponte cuperet ad Christum conuertere. Huiusmodi Rex placito gauisus, mox in Occidentali Gothia, quae Danis proxima est vel Northmannis, Ecclesiam Deo, sedemq; fundauit Episcopalem.

Hæc

Hæc est Ciuitas Scarana maxima, in qua petente Christianissimo Rege Olaph, primus ab Vnyvano Archiepiscopo, Thrugot ordinatus est. Ille Vir strenuè legationam suam perfecit in Gentibus, duos Nobiles populos Gothorum suo labore Christo lucratus, perq̃ illum Episcopum Rex Olaph ingentia Metropolitæ Vnyvano direxit munera, &c.

Sequitur porro in Adamo historico, Gloriosissimi Olaph Regis Norvvegiæ siue Nortmanniæ Martyrij descriptio hisce verbis.

Olaph igitur Clarissimus Northmannorum Rex, contra Cnut Regem Danorum, qui Regnum suum impugnauerat, perpetuo decertabat prelio, tandemq̃ ferunt: Beatissimum Regem Olaph, seditione Principum, quorum mulieres ipse propter maleficia sustulit, è Regno depulsum Norvvegiæ, & regnavit Cnut in Northmannia simul & Dania, & (quod nulli Regum prius contingere potuit) in Anglia. Olaph vero totam suam spem in Deo ponens, ad comprimendos Idololatrias denuo bellum instaurat. Olaph auxilio habuit Regem Rutzlorum & Sueonum, cuius filiam habuit, & de populis Insularum infinitam congregans multitudinem, patrium Regnum vi & armis cepit. Rex igitur Christianissimus, Fortitudine in hostes, & iustitia in suos celebris, ad hoc in Regnum se credidit à Deo restitutum, vt iam tunc nemini parcere deberet, qui vel magnus permanere vellet, aut Christianus fieri nollet. Et cum magna ex parte votum impleuit, pauci qui manserant ex Magis in vltionem eorum, quos Rex damnauit, & ipsum obtruncare non dubitarunt. Alij dicunt, eum in bello peremptum: quidam vero in medio populi circo ad ludibrium magis expositum. Scribunt alij, eum in gratiam Cnut Regis latenter occisum, quod & verum esse non diffidimus, eò, quod Regnum eius inuasit. Igitur Olaph Rex & Martyr (vt credimus) tali fine consumma-

*tus est. Corpus eius in Ciuitate magna Regni sui, Thron-
demis, cum decenti honore tumulatum, vbi hodieq; plu-
rimis miraculis & sanctitatibus, quæ per eum fiunt, Do-
minus ostendere dignatus est, quanti meriti sit in cæ-
lis, qui sic glorificatur in terris. Agitur festiuitas passio-
nis eius 4. Kalendas Augusti, omnibus Septentrionalibus
Oceani populis, Northmannorum, Sueonum, Gothorum,
Sembrorum, Danorum, atque Slauorum, æterno cultu me-
morabilis.*

In sempiternam Sanctissimi huius Regis ac Glo-
riosissimi Martyris Olai memoriam, verba ex Bre-
uiario nostro Slesuicensi itidem hic ascribere pla-
cet. Vbi consueto more præmittitur primum Ora-
tio,

*Deus, qui Beatum Olaum Regem & Martyrem, magna
virtute & mirabili scientia ditasti, & hodierna die ad ines-
fabilem gloriam sublimasti, concede nobis famulis tuis, eius
intercedentibus meritis, antiqui hostis machinamenta supe-
rare, & ad societatem supernorum Ciuium feliciter perue-
nire. Per Dominum &c.*

Sequitur Sanctissimæ eius vitæ, rerumq; præcla-
rè gestarum & Gloriosissimi tandem Martyrii breuis
descriptio.

*Gloriosus Rex Olauus, ad fidem Christi in Anglia est con-
uersus: sed Rothomagi Baptismum suscepit. Qui statim fer-
uore fidei Apostolicum sumens officium, fidem Christi in di-
uersis partibus predicauit, innumerabilemq; multitudinem
Domino acquisiuit. Sed è conuerso in Regno Norvvegie
à quibusdam malis, multas pertulit tribulationes: do-
nec eorum multitudini resistere non valens, secessit in
Iuciam: vbi à Rege illius Prouinciæ honorificè est recep-
tus, & per tempus aliquod ibi mansit. Deinde Diuino in-
stinctu per Sueciæ fines rediens, obiecit se sponte pericu-
lis, paratus subire Martyrium propter Christum. Erat
nam-*

namque eius doctrina operibus eorum valde contraria. Nam quidam, cuiusdam Kanuti aduersarij eius, muneribus corrupti, quidam propria malitia accensi, nouam legem paternis legibus contrariam recusantes, ordinato exercitu in loco qui nunc dicitur Sticklestede Regem bello exceperunt. Quibus ille cum paucis occurrens occubuit, pro temporali Regno accipiens aeternum 4. Kalendas Augusti Anno Incarnationis Dominicae M. XXVIII. Nocte vero precedente diem obitus sui, apparuit ei Dominus dicens. Veni electe mi, vt laborum tuorum fructum accipias in lætitia sempiterna. Qua visione, inestimabili gaudio repletus, intellexit iam Diuinitus, quid significat Scala, quam prius in somnis viderat erectam in cælis. Per quam vtique, ad cœlestem gloriam erat ascensurus. Post mortem autem ipsius, multis eum Dominus miraculis illustrauit; de quibus hic aliqua subnectuntur. Cum in domo quadam, Sanctissimum corpus eius vulneratum, ministri lauassent, eiecta est ante hospitium aqua mixta sanguine, qui deflexerat de plagis eius. Accidit autem, vt quidam cæcus ante domum transiens caderet in eodem loco. Cumq; digitos madefactos cum dicta aqua ad oculos suos reduceret, continuo clarum visum recepit. Contigit etiam sancto Viro adhuc viuenti, in quadam die Dominica, virgulam forte vbi residebat inuentam, cultello, quem manu tenebat inscindere, immemor quod dies Dominica esset. Vnus autem de astantibus indirectè eum admonuit dicens, Domine mi Rex, cras est secunda feria. Quia commonitione Rex ad se reuersus, doluit, & omnes dolaturas virgæ colligens, super nudam manum suam totaliter combussit. Quibus combustis manus eius illæsa remansit. Erat in Dacia quidam Præpositus valde peruersus, qui Beato Olao & eius miraculis frequenter derogabat. Hic habebat ancillam Natione Norvvegensem B. Olao valde deuotam. Dum autem quadam vice adueniret eius Festiuitas, dictus Præpositus

coegit eandem ancillam ex sola malitia temerare Festum eius, coquendo panes. Ipsa autem inuita & coacta Imperium adimpleuit, cum gemitu inuocans sanctum Marryrem: vt cum aliquo signo peruersitatem Præpositi refranaret. Mira res: vno eodemque momento Præpositus cœcitate percutitur, & panes in clibano in lapides conuertuntur. Hæc Breuiar.

Huius Sanctissimi ac Religiosissimi Regis Olai ætate, vixit ac floruit quoque Vir Pius ac Deuotus Theodogarus Regis Capellanus, cuius quoque memoriam, ac vitam sanctissimam hic silentio præterire, indignum omnino foret: de quo insuper Breuiarium nostrum Slesuicense ab Episcopo Godscalco de Auelde editum ita habet. Oratio.

Deus, qui populo tuo salutis æternæ Beatum Theodogarum Professore, Sacerdotemque tuum, Ministrum tribuisti, præsta quaesumus, vt quem Doctorem habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dominum &c.

Vitæ rerumque eius gestarum descriptio ex eodem Breuiario.

Cum in diuersis locis, Sanctorum Patrum Origine ac Religione, polleret Ecclesia, Beatus Theodogarus ex honestis originem ducens parentibus, in terra Thuringia nouum sydus apparuit. In terra incognita Deo cognitus extitit. Et inter Gentes barbaras ac rudes, tanquam lilium inter spinas pungentes, feliciter floruit. Sanè, nec sine quodam cœlesti præfagio tam Festiui Nominis titulo insignitus est. Theodogarus namque, quasi Deo charus dicitur. Si vtique & interpretatio Nominis digno intellectu consideretur. Verè etenim se Deo charum exhibuit, dum piè & iustè viuendo in diebus suis placuit Deo, & inuentus est iustus. Hic à primo flore pueritiæ suæ literis traditus, literarum scientia claruit,

ruit. Quodque preciosius est. Quicquid in Sanctis Codicibus legebat, Sanctis operibus depingebat. Ad virilem vero aetate accedens, viriliter se agens, memor Domini dicētis. Qui reliquit Patrem aut Matrem aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet. Relicta igitur Patria & cognatione sua, tanquam alter Abraham de terra & cognatione sua exiuit, & sic Deo ordināte terram Anglicam expetiuit. Ibi autem breui tempore commoratus, & non Anglicè sed Angelicè conuersatus, ad hoc ascensiones in corde suo disposuit, vt iret de Virtute in Virtutem, donec videretur Deus Deorum in Syon. De bonis itaque ad meliora volens procedere, nauem ingressus fauente Deo, flante vento secundo, Norvvegiam peruenit. Hac in terra Vir Dei honesta conuersatione percelebris, sacerdotij dignitate meruit insigniri. Vndè & Olaus Rex, audita eius fama, eum ad se accersiri praecepit, suumque Capellanum effecit. Et quia Dominus amauit illum, magnificauit eum in conspectu Regis illius. Nam & Homo Dei Horas Canonicas, & Missas, ceteraq; diuina Officia deuotè celebrando, pro Rege caelesti, Regi seruiebat terreno. Verbum Dei etiam predicando in timore & iustitia cor Regis confirmabat. At Rex gratissimè verba predicantis suscipiebat. Factum est autem post Inclyti Regis obitum, Sanctus contristatus & conturbatus valdè, pro ipso lachrymas & preces frequenter fudit ad Dominum, ipsamq; terram relinquens ad patres Daciae se transtulit, vt arida corda Barbarorum Fluujs salutaris doctrina irrigaret, populos incredulos ad fidem Christi conuerteret. Conuersa autem multitudine non pauca, oppidum quod appellatur Westervick ingressus, Verbum Dei confidenter predicauit: ibidemq; innumeras animas Diabolo subtraxit & Deo acquisiuit. Sed quoniam in eodem loco, nulla adhuc constructa fuerat Ecclesia, ipse tanquam pauper Christi, virgis & viminibus dato pretio acquisitis, paucam ibidem in honorem Dei erexit Basilicam: in qua Sancta Missarum solennia celebra-

bat & pro populo Dei frequenter orabat. Hæc Breuiarium.
 Anno 1380. Prior Olaus, (de quo initio dictum) Danorum, Slauorum, Gothorumq; Rex, & verus heres Suetiæ, immunitatem à Maioribus concessam, Capitulo Slesuicensi, eiusque Colonis confirmauit, vt nec à quoquam mulctari, nec alibi, quam coram Capitulo conueniri debeant.

Ericus IX. à Margareta adoptatus Anno C. 1336. Rex Daniae 92. Norrvegiæ & Sueciæ Anno C. 1411. electus ac consecratus fuit: post diuturna & difficilia bella cum Ducibus Slesuicensibus & Anzæ ciuitatibus gesta, tandem Regni gubernationem deserens Anno C. 1439. inque Pomeraniam rediens, in quiete & ocio consenuit. Obijt Anno 1459. Cuius Coniux Philippa Henrici Quarti Herfordiæ & Essexiæ Comitissæ filia Anno 1406 nupta. Obijt 1430.

Henricus turpi conatur fraude nefandus

Flaminis expulsi contemerare fidem.

Fœdere cum Ducibus pacto, sit Prasul iniquus

Dignaq; sed meritis Premia ritè tulit.

Henricus van dem See Nobilis, Episcopus Slesuicensis electus est. Fuit is Cancellarius Nicolai Comitissæ Holsatiæ, Stormariæ, & Schovvenburg, & Gerhardi Ducis Slesuicensis, Comitissæ Holsatiæ, Stormariæ & Schovvenburg, quorum præsidio & auctoritate ad Episcopatum euectus fuit. Nam & eorum partes secutus fuerat, cum adhuc Præpositus esset, & in persequendo Iohanne Episcopo sese administrum præbuerat. Qui primò consilium dedisse fertur Comitibus, vt arcem *Suauestede* reciperent anno quinto, postquam eam Iohannes Episcopus Reginæ Margaretae oppignorasset, & pro omnibus prouentibus quotannis 300. marcas Lubecæ soluendas, vt supra notauimus, pactus esset. Qua de causa apud Comites gratosus, Danis autem exosus fuit, vsque adeò, vt Petrus Archiepiscopus Lundensis in illâ electionem

nem

nem consentire, & illam voce & authoritate comprobare & confirmare recusauerit: imo interdicto promulgato prohibuerit, ne bona & prouentus Episcopales Henrico de See traderetur, quod Electio ritè ac legitimè facta nō esset, certis de causis, donec litis pendentia super Diocesi *Slesuicensi* in curia Romana mota, per sententiam definitiuam sopita ac determinata esset: fructus quoque in sequestro positi fuerunt sub manibus Honorabilium Virorum, Nicolai Wulfardi Canonici Hadersleuensis, & Petri Figolphi Presbyteri Flensburgensis, pro Episcopo Slesuicensi, litis pendentis victoriam in curia Romana obtinenti, vt & illi post deductionem onerum integrè referuarentur. Fuit hoc anno 1425. Quæ tamen inhibitiones reuocatz fuerunt coram Capitulo Londensi in præsentia virorum Nobilium anno sequenti: idque ostendunt verba eius Decreti. *Sic nunc cassamus reputantes pro Episcopo vero, &c.* Anno 1426. Quo anno primum Henricus van See, pro Episcopo Slesuicensi, à Lundensi Archiepiscopo agnoscitur & habetur. Episcopi autem huius administratio & imperium diuturnum non fuit, Nam biennio post, Episcopatum libere resignauit Episcopo Nicolao. Hic Episcopus cum Comitibus Holsatiæ, Hinrico & Nicolao, postquam arcem *Suauestede* occupassent, transegit, idque de consensu Capituli, fidemque ac iusiurandum dedit, quoad viueret, nunquã se in posterum commissurũ aut passurum, vt ex eo castro Duces Slesuicenses detrimento aliquo afficiantur: neq; Duces castro *Suauestedia* no damnum vnquam illaturos esse. Qua de causa & ciues Hamburgenses Anno 1427. Iohannem Kletzen, Consulem captum in ædibus Bedelli detinuerunt & asseruarunt, quod in expeditione contra Castrum *Suauestede* cum alijs & ipse repertus esset.

Hac

Hac tempestate Anno 1423. antiqua ac grauissima illa controuersia, de Feudo *Ducatus Slesuicensis*, multis retro annis inter Reges Daniae & Duces Slesuicenses acerrimè agitata, quæque plurimas turbas & contentiones excitauerat, iterum mota ac redintegrata fuit: Erico Rege non quidem nudè ac simpliciter prædictum *Ducatus Slesuicensis* Feudum Ducibus Slesuicensibus abnuente & conferre detrectante, sed vt illud purè ac simpliciter Regi ac Regno Daniae resignarent, summoperè annitente ac postulante. De qua controuersia, cum inter illos conuenire non poterat, tandem post multas disceptationes ad Sigismundum Imperatorem Constantiae tunc temporis Comitiam celebrantem, à Rege Erico delata fuit, eiusque hac dere consilium & iudicium summoperè petatum & exquisitum fuit. Qui causa cognita, non multo post Henricum Glogouiae Ducem, Budissinae, Gorlitij, & Sittauiae præfectum ablegauit, vt si villo pacto fieri posset, dissidium hoc amicè & placidè inter partes dissidentes componeret. Hic tentatis omnibus amicæ & pacificæ transactionis vijs ac remedijs, postquam omni suo studio ac conatu, necquicquam se promouere cerneret, tandem eò rem deduxit, vt vtrinque Sigismundum Imperatorem, supremum huius Controuersiae iudicem ac arbitrum eligerent, ab eiusque sententia ac decisione se firmiter staturos esse, vtrinque compromitterent ac pollicerentur. Qui re deliberata, & vtraque litigantium parte Budam vocata, hanc sententiam tulit, non definitiuam, sed interlocutoriam tantum, donec vtrimque ius & actionem suam persequerentur. Nos sigismundus Rex præfatus arbiter, per dictas partes electus, vigore compromissi in nos facti, dicimus, decernimus, laudamus, & arbitramur, & huius scriptis pronunciamus: Totam Iutiam Australem, in qua
situa-

fruata sunt, Slesuic & Gottorp, & alia loca ad ipsam
 Iutiam pertinentia, vna cum sylua Danica, & Insula Al-
 sen, Prouincia & Frisiæ vulgariter Heerden nominata,
 cum omnibus iuribus & pertinentijs, pertinuisse & pertine-
 re debere iure directi ac vtillis Dominij, ad Regem ac Re-
 gnum Daciæ: ipsumq; inducendum fore & induci debere in
 possessionem Ducatus supradiçti, & terrarum cum suis per-
 tinentijs, vt supra, prænaratarum: & dictis Henrico, Adol-
 pho, & Gerhardo, Comitibus præfatis, in & super dicto Du-
 catu & terris suis cum pertinentijs, vt supra, nullum ius ra-
 tione Feudi competisse, & adhuc competere. Et ita per hanc
 nostram arbitralem sententiam, secundum allegata & pro-
 bata, in his scriptis definimus & arbitramur pro iure, dictis
 partibus super alijs hinc inde petitis ex causis animum no-
 strum mouentibus, vtrique parti actionem reseruantes. In
 quorum omnium & singulorum præscriptorum fidem, præ-
 sentes nostras literas fieri fecimus, sigillisq; nostræ Maiesta-
 ris appensione muniri. Data, lecta, & exhibita est præsens
 sententia & arbitrium Budæ Anno 1624. 28. Iunij. Qua
 sententia promulgata Rex Ericus postea pietatis ac
 deuotionis studio in Terrâ Sanctam iter suscepit, &c.
 Comes Hinricus vna dierum existens in Monasterio Bordef-
 holm, fuerat ipsi relatum de quadam voce Angelica, quæ ibi-
 dem inter psallentes in choro sæpius ab aliquibus admodum
 dulciter audiebatur, quam vocem vt etiam audire posset, in-
 genti desiderio se ad Ecclesiam duci curauit, & vouit, si Deus
 sibi cœlestem ac Angelicam hanc vocem audire permiserit,
 quod tunc dona sua Monasterio in sui & Parentum suorum
 memoriam donare ac elargiri vellet. Et cum vocem hanc au-
 dierat, reddidit vota sua, Iudicium Villæ in Loop pro per-
 petua sua & parentum suorum memoria, omni anno singu-
 lariter cum Vigiljs & Missis solenniter peragenda, memo-
 rato Monasterio tradidit ac cōcessit ad vsu. Dictusq; Henri-
 cus post plurima sua bona opera, non solum Patriæ & lucrî
 tem-

temporalis sed spiritualium personarum Athleta fortis circa Annum Domini 1421. (alij 27.) obiit in pace & sepultus est in Itzehoe sepulchro Parentum suorum. Hæc Continuator Helmoldi.

Anno 1406. edificata fuit à Rege Erico arx in Suantzen Königsborch, hoc est, arx Regia nominata; sed & aliam non longe à villa VVelspang arcem struxit; & Tertiã ad fluuiũ Treia ex latere Ducatus. Arcibus hisce exedificatis, Exercitum collegit, & castra in Iurgensburg posuit. Noctu autem Holsati Equites Sliam, vbi minima erat fluminis altitudo, vado transeunt & impetu in Danos facto, omnes ad vnum cadunt, & vna cum nauibus spoliant: Paulo post arcem Wellspang demoliuntur & solo equant. Item arcem Fresenburgum, arcem Königsbergum dereliquerunt. Holsati etiam eo tempore arcem Tunderensem recuperarunt.

Anno 1422. Fimbria à Danis vastata fuit, multis interfectis, & Virginibus Stupratis, & plurimis in Daniam abductis Henricus Dux Slesuici arcem Dorningam comœatu subleuat, qua ab Erico Rege obsessa erat.

Circa idem tempus Ericus Rex Daciæ, qui longo tempore fuit inimicus Holsatiæ, circa prædictum tempus colligi fecit Exercitum, ad destruendam terram Altzen, sicut Fimbriã, & Capitaneum constituit, dictum Iyven Brusken magnam Tyrannum. Et quando applicare volebant terram, dictus Iyven subito expirauit, & ventus validus naues hincinde disperfit. Et sæpius Dani congregati fuerant ad hanc terram desolandam, sed semper Dominus Deus pugnavit pro eis. Nam inhabitantes terram Altzen, vouerunt omni anno ad Sanctum Cruorem in Wilsnack munera sua mittere, semelq; eò transmiserunt Calicem vnum pendentem sexginta marcis, ibidemq; in terra sua erexerunt vnam Capellam in honorem Sacrosancti Corporis Christi & Sanguinis Christi: ad cuius cultum peragendum quilibet in terra illa omni anno sua dona ac munera liberaliter conferebat. Hæc Continuator Helmoldi.

Anno

Anno 1423. Episcopus Henricus vendidit Pradium Satropholm 1500. marcis Lubecensibus Henrico ab Alefeld, vt ex literis super ea emptione confectis, qua Suavestedy sunt, colligitur. Anno 1423. Ea fuit hyemis asperitas & frigus, vt mercatores mari gelu indurato & concreto equitarent in glacie Lubeca in Borussiam vsque.

Anno 1425. Petrus Archiepiscopus Londensis, Suetia Primas cum fratribus suis, & Domino VViburgensi, Lagone Burglanensi, Petro Iohanne Roskildensi, Namane Ottonensi, Christierno Ripensi, Vlrico Arhusiensi, ex parte Henrici Slesuicensis Hermanno Denen Canonico, & Vicario Iohanne Sello innouat & corrigit articulos quamplurimos, qui ante id tempus à suo pradecessore erant statuti & approbati in Concilio Helsinburgi. Anno 1426. Holsati Fimbriam receperunt.

Anno 1426. Ericus Rex Danorum obsedit castrum Gortorp: & ciuitatem Slesuicensem. Quod ciuitates Hansiaticæ omnes agrè ferentes, congregatione facta die vna & hora Regi per literas mandant de pace facienda. Quibus lectis omnes qui castrum obsederant, vallo quod fecerat, relicto, obsidionem soluerunt.

Anno 1427. Henricus vam See contulit Thesaurariam euidam Canonico Nicolao. Idem pecuniolam aliquam dedit pro memoria sua in Hackstede viginti nimirum marcas.

Anno 1428. VVilhelmus Dux ope & presidio Holsatorum vicit oppidum Apenrade & castrum

Burlund cæ-
pit.

* * *

CA-